

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124200191
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8124200191.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, XXX XX C., občan SR, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere, č. 8300026577, zo dňa 08.12.2009, v bode 7., v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., k Zmluve o revolvingovom úvere, č. 8300026577, zo dňa 08.12.2009, v článku 5. Zmluvná odmena, v bode 5.1. a 5.2. v znení: „Za poskytnutie úveru sa Dlžník zaväzuje zaplatiť Veriteľovi zmluvnú odmenu. Zmluvná odmena bude Dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2., ods. 2.2. tejto Zmluvy o revolvingovom úvere a je splatná v mesačných splátkach spolu s istinou úveru podľa splátkového kalendára uvedeného v bode 6. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámeného Dlžníkovi v oznámení podľa čl. 2. ods. 2.2. tejto Zmluvy o revolvingovom úvere.

„Za poskytnutie každého revolvingu sa Dlžník zaväzuje zaplatiť Veriteľovi zmluvnú odmenu. Zmluvná odmena bude Dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2., ods. 2.2. tejto Zmluvy o revolvingovom úvere a je splatná v mesačných splátkach spolu s istinou úveru podľa splátkového kalendára uvedeného v bode 6. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámeného Dlžníkovi podľa ods. 4.6. tejto Zmluvy o revolvingovom úvere.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., ku Zmluve o revolvingovom úvere, č. 8300026577, zo dňa 08.12.2009, v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, v bode 8.2., v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 sa zaväzuje pri úhrade splátky alebo iného záväzku podľa tejto Zmluvy o revolvingovom úvere uvádzať ako variabilný symbol číslo tejto Zmluvy o revolvingovom úvere. V prípade, že tento variabilný symbol nebude uvedený, resp. bude uvedený nesprávne, čiastka sa považuje za uhradenú nie pripísaním na účet Veriteľa, ale až okamihom, kedy dôjde k jej identifikácii zo strany Veriteľa.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., k Zmluve o revolvingovom úvere, č. 8300026577, zo dňa 08.12.2009, v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, v bode 8.7. v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 uzatvorením tejto Zmluvy o revolvingovom úvere prehlasujú v súlade s ustanovením § 401 Zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka v znení neskorších

predpisov, že predlžujú premlčaciu dobu akýchkoľvek práv, ktoré vznikli Veriteľovi z tejto Zmluvy o revolvingovom úvere na dobu 10 rokov od okamžiku, keď začne táto doba plynúť.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., k Zmluve o revolvingovom úvere, č. 8300026577, zo dňa 08.12.2009, v článku 14. Sankcie, v znení:

Bod 14.1. „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti o viac ako:

a) 15 (pätnásť) dní po termíne splatnosti je Veriteľ oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 8% z výšky dlžnej splátky, a ďalej

b) 30 (tridsať) dní po termíne splatnosti je Veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v čl. 14, ods. 14.1. písm. a) tejto Zmluvy o revolvingovom úvere úhradu zmluvnej pokuty vo výške 13% z výšky dlžnej splátky.“

Bod 14.2. „ V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou záväzkov, ktoré sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o revolvingovom úvere okamžite splatnými je Veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v ods. 14.1. úhradu zmluvnej pokuty vo výške 30 % zo sumy nesplatených splátok.“

Bod 14.4. „ V prípade, že Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) neuhradí všetky svoje peňažné záväzky podľa tejto Zmluvy o revolvingovom úvere v lehote do 30 (tridsiatich) dní od dňa, kedy sa podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o revolvingovom úvere stali okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) je Veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v ods. 14.1. a 14.2. zmluvnú pokutu vo výške 0,20% zo sumy nesplatených splátok za každý deň omeškania.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., k Zmluve o revolvingovom úvere, č. 8300026577, zo dňa 08.12.2009, v článku 16. Súhlas so spracovaním osobných údajov, v bode 16.6., v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 dávajú Veriteľovi súhlas podľa ods. 16.1., 16.2., 16.3., 16.4. a 16.5. na dobu od podpísania tejto Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere, počas platnosti tejto Zmluvy o revolvingovom úvere ako aj na dobu 10 rokov po skončení zmluvného vzťahu podľa tejto Zmluvy o revolvingovom úvere. V rovnakom rozsahu udeľujú súhlas aj v prípade zamietnutia Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, a to na dobu 10 rokov odo dňa jej podpísania Dlžníkom, Spoludlžníkom1, Spoludlžníkom 2.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 80%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd určil, že zmluvne podmienky zmluve o revolvingovom úvere č. 8300026577, zo dňa 08.12.2009, v bode 7., 8.1., 8.4., v článku 5. Zmluvná odmena, v bode 5.1. a 5.2., v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, v bode 8.2., v bode 8.7., v článku 14. Sankcie, v článku 16. Súhlas so spracovaním osobných údajov, v bode 16.6., v článku 18. Riešenie sporov – rozhodcovská doložka, v bode 18.2. Rozhodcovská doložka a v článku 19. Záverečné ustanovenia, v bode 19.9., sú neprijateľne podmienky.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel Zmluvu o revolvingovom úvere, č. 8300026577, zo dňa 08.12.2009 (ďalej len „Zmluva“). Zmluva obsahuje zmluvné podmienky, ktorých neprijateľnosť už bola súdmi judikovaná.

2.1. Ide o zmluvnú podmienku, uvedenú v bode 7. Zmluvy, v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať.“ Uvedená zmluvná podmienka je neprijateľná z dôvodu, že v rozpore s požiadavkou dobrej viery zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa. Uvedenou zmluvnou podmienkou sa na spotrebiteľa v rozpore s § 53 ods. 4 písm. l) OZ neprijateľne prenáša

dôkazné bremeno, ktoré by mala podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, niesť iná zmluvná strana, a to v otázke oboznámenia sa so zmluvnými dojednaniami.

2.2. Žalobca namietal zmluvnú podmienku, uvedenú v článku 8. Dohoda o poskytnutí služby, v bode 8.1., v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 72,30 EUR/ 2 178,- SKK a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 39,43 EUR/ 1 188,- SKK v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“

2.3. Za neprijateľnú považuje Zmluvnú podmienku, uvedenú v článku 8. Dohoda o poskytnutí služby, v bode 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.“ Poplatok vyplýva zo služby, ktorou je možnosť odkladu splátok podľa bodu 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere. Ako spotrebiteľ takúto službu nevyužil napriek tomu ju musel zaplatiť. Dohoda o poskytnutí služby je zmluvná podmienka, ktorá nie je individuálne dojednaná (§ 53 ods. 2 OZ) a jeho zámerom nebolo ísť do zmluvného vzťahu so žalovaným kvôli nej. Žiadaný úver bol hneď po pripísaní na účet znížený o sumu uvedenú v tejto Dohode a aj keď ju ako klient nevyužil, nemá nárok na jej vrátenie. Žalovaný získava prospech skôr ako spotrebiteľ a pritom službu ani neposkytol. Už to samo o sebe spôsobuje značnú materiálnu disproporciu, avšak žalovaný navyše obmedzil prístup k tomuto právu zákazníkom, ktorí nemajú splatené minimálne prvé 3 mesačné splátky, nie sú dlhodobo práceneschopní alebo s nimi nebol skončený pracovný pomer. V ostatných prípadoch je žiadosť spotrebiteľa posudzovaná svojvoľne veriteľom.

2.4. Za neprijateľnú považuje Zmluvnú podmienku, uvedenú v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., v článku 5. Zmluvná odmena, v bode 5.1. a 5.2. v znení: „Za poskytnutie úveru sa Dlžník zaväzuje zaplatiť Veriteľovi zmluvnú odmenu. Zmluvná odmena bude Dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2., ods. 2.2. tejto Zmluvy o RÚ a je splatná v mesačných splátkach spolu s istinou úveru podľa splátkového kalendára uvedeného v bode 6. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámeného Dlžníkovi v oznámení podľa čl. 2. ods. 2.2. tejto Zmluvy o RÚ. „Za poskytnutie každého revolvingu sa Dlžník zaväzuje zaplatiť Veriteľovi zmluvnú odmenu. Zmluvná odmena bude Dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2., ods. 2.2. tejto Zmluvy o RÚ a je splatná v mesačných splátkach spolu s istinou úveru podľa splátkového kalendára uvedeného v bode 6. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámeného Dlžníkovi podľa ods. 4.6. tejto Zmluvy o RÚ.“

2.4. Za neprijateľnú považuje Zmluvnú podmienku, uvedenú v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, v bode 8.2., v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 sa zaväzujú pri úhrade splátky alebo iného záväzku podľa tejto Zmluvy o RÚ uvádzať ako variabilný symbol číslo tejto Zmluvy o RÚ. V prípade, že tento variabilný symbol nebude uvedený, resp. bude uvedený nesprávne, čiastka sa považuje za uhradenú nie pripísaním na účet Veriteľa, ale až okamžikom, kedy dôjde k jej identifikácii zo strany Veriteľa.“ Táto podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže týmto ustanovením veriteľ môže vytvoriť stav, kedy aj napriek tomu, že spotrebiteľ riadne a včas zaplatí, dôjde k jeho omeškaniu. Veriteľ si týmto zmluvným ustanovením vytvára vlastné oprávnenie na definovanie času zaplatenia splátky úveru zo strany spotrebiteľa, hoci by spotrebiteľ zaplatil objektívne už skôr.

2.5. Za neprijateľnú považuje Zmluvnú podmienku, uvedenú v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, bod 8.7. v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 uzatvorením tejto Zmluvy o RÚ prehlasuje v súlade s ustanovením § 401 Zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, že predlžuje premlčaciu dobu akýchkoľvek práv, ktoré vznikli Veriteľovi z tejto Zmluvy o RÚ na dobu 10 rokov od okamžiku, keď začne táto doba plynúť.“

2.6. Za neprijateľnú považuje Zmluvnú podmienku, uvedenú v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., v článku 14. Sankcie, v znení: Bod 14.1. „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti o viac ako: a) 15 (pätnásť) dní po termíne splatnosti je Veriteľ oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 8% z výšky dlžnej splátky, a ďalej b) 30 (tridsať) dní po termíne splatnosti je Veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v čl. 14, ods. 14.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ úhradu zmluvnej pokuty vo výške 13% z výšky dlžnej splátky.“ Bod 14.2. „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou záväzkov, ktoré sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ okamžite splatnými je Veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v ods. 14.1. úhradu zmluvnej pokuty vo výške 30 % zo sumy nesplatených splátok.“ Bod 14.4. „V prípade, že Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) neuhradí všetky svoje peňažné záväzky podľa tejto Zmluvy o RÚ v lehote do 30 (tridsiatich) dní od dňa, kedy sa podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ stali okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) je Veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v ods. 14.1. a 14.2. zmluvnú pokutu vo výške 0,20% zo sumy nesplatených splátok za každý deň omeškania.“ Zmluvnú pokutu si so žalovaným individuálne nedojednal. Zmluvná pokuta bola zakomponovaná do úverových podmienok, na vopred pripravenom tlačive zo strany žalovaného, pričom ju nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť.

2.7. Za neprijateľnú považuje Zmluvnú podmienku, uvedenú v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., v článku 16. Súhlas so spracovaním osobných údajov, v bode 16.6., v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 dávajú Veriteľovi súhlas podľa ods. 16.1., 16.2., 16.3., 16.4. a 16.5. na dobu od podpísania tejto Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere, počas platnosti tejto Zmluvy o RÚ ako aj na dobu 10 rokov po skončení zmluvného vzťahu podľa tejto Zmluvy o RÚ. V rovnakom rozsahu udeľujú súhlas aj v prípade zamietnutia Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, a to na dobu 10 rokov odo dňa jej podpísania Dlžníkom, Spoludlžníkom1, Spoludlžníkom 2.“ Je neprijateľné, ak dodávateľ spotrebiteľovi predloží na podpis predformulovanú zmluvnú podmienku, podľa ktorej má spotrebiteľ udeliť široko koncipovaný súhlas, s nakladaním s jeho osobnými údajmi. Ukladanie takýchto povinností spotrebiteľovi nemá oporu v žiadnom zákone. Takýto súhlas formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne zákonom o ochrane osobných údajov požaduje. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a sú v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ).

2.8. Za neprijateľnú považuje Zmluvnú podmienku, uvedenú v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., v článku 18. Riešenie sporov – rozhodcovská doložka, bod 18.2. Rozhodcovská doložka, v znení: „ 18.2.1. Akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami tejto Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené a s konečnou platnosťou rozhodnuté v písomnom rozhodcovskom konaní.“ V spotrebiteľských úveroch je neprijateľným dojednanie, ktorým sa zmluvné strany dohodnú riešiť všetky spory vyplývajúce z úverovej zmluvy výlučne pred rozhodcovským súdom, vopred vybraným dodávateľom, a následne by rozhodnutie tohto rozhodcovského súdu malo slúžiť ako exekučný titul. Rozhodcovská zmluva vo svojich dôsledkoch spôsobuje, že o právach a právom chránených záujmoch spotrebiteľa rozhodne súkromná osoba, ktorej moc nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou, teda bez súdnej kontroly zmluvných podmienok. Takáto zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa vopred vzdáva svojich práv, vyjadriť nesúhlas s rozhodcovskou doložkou a zhoršuje si tým svoje zmluvné postavenie. Nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Poukázal na nález Ústavného súdu SR, zo dňa 11.6.2019, sp. zn. III. ÚS 438/2018, z ktorého vyplýva, že pre platnosť rozhodcovskej zmluvnej doložky v spotrebiteľských veciach sa vyžaduje, aby ma spotrebiteľ možnosť

vyjadriť s ňou pri uzatváraní zmluvy nesúhlas tak, aby v prípade vyznačenia nesúhlasu vzájomné spory v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou bol príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecny súd.

2.9. Za neprijateľnú považuje Zmluvnú podmienku, uvedenú v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., v článku 19. Záverečné ustanovenia, bod 19.9., v znení: „ Táto Zmluva o RÚ sa uzatvára podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Právne vzťahy touto Zmluvou o RÚ neupravené sa riadia ustanoveniami Obchodného zákonníka a ďalších všeobecne záväzných právnych predpisov SR.“ V danom prípade ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Aplikácia Obchodného zákonníka by prichádzala do úvahy len vtedy, ak by to bolo pre spotrebiteľa výhodnejšie. Poukázal na platné znenie § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorého: „Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“ Poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 402/2013, zo dňa 19.6.2013. Keďže výlučne spravovanie záväzkového vzťahu ustanoveniami Obchodného zákonníka by bolo pre neho mňa ako spotrebiteľa nevýhodnejšie, táto zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v môj neprospech podľa § 53 ods. 1 OZ, pretože sa týmto vopred vzdávam svojich zákonných práv a zhoršujem si tým svoje zmluvné postavenie ako to predpokladá § 54 ods. 1 OZ v súvislosti s § 52 ods. 2 a § 39 OZ. Navyše, nejde o jej individuálne dojednanie a ide o stav podľa § 53 ods. 2 OZ. O neprijateľnosti obdobnej zmluvnej podmienky rozhodol rozsudkom Krajský súd Prešov, sp. zn. 8Co/34/2017, zo dňa 20.2.2018, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 10C/56/2016, zo dňa 29.11.2016.

3. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení poprel prípustnosť a dôvodnosť podanej žaloby, pretože žalobcom označený zmluvný vzťah zo zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8300026577 zanikol. Od roku 2014, kedy bolo pred Okresným súdom Prešov vedené sporové konanie medzi stranami pod sp. zn. 15C/319/2014 a ani následne od roku 2016, kedy bolo vedené sporové konanie medzi stranami pod sp. zn. 8C/75/2016 nevznikol na strane žalobcu dôvod domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. Právo podať žalobu nie je ani vecne a ani časovo neobmedzené, a výkon tohto práva je obmedzený nielen premlčaním, preklúziou, ale aj objektívne existujúcim a reálnym záujmom na rozhodnutí, ktoré určitým spôsobom buď zmení postavenie sporovej strany do budúcnosti alebo odstráni nejakú spornosť či pochybnosť. Z vlastného konania žalobcu vyplýva, že minimálne 8 rokov (od skončenia konania vedeného pod sp. zn. 8C/75/2016) nevznikol dôvod, pre ktorý by pre jeho právne postavenie bolo nutné rozhodnutie o určenie neprijateľnosti tých ustanovení a zmluvných podmienok, ktoré sú označené v žalobe. Civilný sporový poriadok definuje žalobu v § 131 tak, že je to procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva. V legálnej definícii sa teda uvádza, čo je a môže byť žalobou. Žalobca v podanej žalobe neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorá by svedčala o tom, že je tu ohrozené alebo porušené právo, kedy k porušeniu alebo ohrozeniu došlo, či tento predpoklad stále trvá teda nič, čo by jeho podanie spĺňalo definíciu a predpoklady uvedené v § 131 CSP. Tvrdenie a preukázanie týchto skutočností žalobca objektívne nebude vedieť ani preukázať a ani tvrdiť, pretože nielen že žiadny zmluvný vzťah medzi ním a žalovaným neexistuje, ale viac ako 8 rokov (od konania vedeného pod sp. zn. 8C/75/2016) mu ani nevznikla subjektívna potreba domáhať sa určenia neprijateľnosti ustanovení a zmluvných podmienok, ako to vyplýva zo žaloby. Právo podať žalobu nie je časovo a ani vecne bezhraničné. Okrem hmotnoprávných dôvodov, aj ustanovenia CSP toto právo priznávajú za situácie, kedy sú splnené definíčné znaky žaloby v § 131. „Všeobecným predpokladom, aby súd žalobe (akéhokoľvek druhu) vyhovel, je právny záujem žalobcu, teda záujem na tom, aby bol vyhovujúci rozsudok pre neho po právnej stránke významný, čiže užitočný (aby mal zmysel). Pri niektorých druhoch žalôb je právny záujem žalobcu inherentný. Napríklad pri žalobe na plnenie platí, že ak žalobca tvrdí, že žalovaný mu niečo dlží (že porušuje právnu povinnosť), potom je samozrejmé, že žalobca má právny záujem na získaní rozsudku (exekučného titulu). Skutkové a právne zistenie súdu, že žaloba je dôvodná (že žalovaný porušuje právnu povinnosť) už ipso facto znamená, že právny záujem žalobcu je daný. ... Pri určovacích žalobách však samotná dôvodnosť skutkových a právnych tvrdení žalobcu ešte neznamená, že prípadný vyhovujúci určovací rozsudok bude mať pre žalobcu právny význam, teda či bude sporové konanie užitočné alebo naopak zbytočné.“ (in: Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 500). V tomto prípade predpoklady podľa § 131 CSP splnené nie sú, a žalobca ich žiadnym spôsobom ani

netvrdil, a ani nepreukázal. Obsah žaloby priamo dokazuje jej neprípustnosť, čo vyplýva predovšetkým z citácií z komentára k Civilnému sporovému poriadku. Určovanie neprijateľnosti zmluvnej podmienky má právny význam jednak z hľadiska zamedzenia jej budúceho uplatnenia, opakovania použitia voči spotrebiteľovi, alebo uplatňovania nároku z takej podmienky voči spotrebiteľovi. To sa v pomere medzi žalobcom a žalovaným nedeje a ani nemôže stať, z dôvodov uvedených vyššie – žiadne vzájomné nároky nejestvujú, neuplatňujú sa, a ani sa netvrdia v podanej žalobe. Nedôvodnosť podanej žaloby ďalej vyplýva aj z toho, že ani v konaní vedenom pod sp. zn. 15C/319/2014 súd prvej inštancie, napriek zákonnej povinnosti ex officio skúmať neprijateľné podmienky, nedospel k záveru o existencii neprijateľných zmluvných podmienok. Ani vtedy žalobca (v danom konaní v postavení žalovaného) a právne zastúpený rovnakým advokátom netvrdil existenciu neprijateľných zmluvných podmienok a nedomáhala sa ich určenia napríklad vzájomnou žalobou. Taký postoj v porovnaní s podaním žaloby nedáva racionálne vysvetlenie – v konaní, v ktorom sa rieši zaplatenie nejakého nároku žalobca (tam ako žalovaný) nemal záujem na odstránení spornosti z porušenia alebo ohrozenia nejakého jeho práva, a po 10 rokoch už taký záujem má?. Ak by žalobca mienil argumentovať tým, že podanie žaloby mu má založiť budúci nárok na finančné zadosťučinenie, ani vtedy by to neodôvodnilo prípustnosť žaloby, pretože tak predsa žalobca mohol spraviť už v roku 2014, alebo 2016 pri podaní žaloby, o ktorej bolo konanie vedené pod spisovou značkou 8C/75/2016. Žalovaný namieta na základe vyššie uvedeného neprípustnosť podanej žaloby, nakoľko neexistuje žiadne ohrozené alebo porušené právo žalobcu, ako základný predpoklad podľa § 131 CSP. Žalovaný namieta premlčanie žalobou uplatneného práva, nakoľko žalobca si ho mohol a mal uplatniť najneskôr 16.03.2019, tri roky od podania žaloby v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/75/2016. Pre posudzovanie zmluvných ustanovení a podmienok treba ďalej vychádzať z právneho stavu platného v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere dňa 08.12.2009. Preto nie je celkom zrozumiteľné, ak sa odkazuje na uznesenie ÚS SR z roku 2013. Nie všetky žalobcom vyselektované ustanovenia zo zmluvy a zmluvných dojednaní k zmluve o revolvingovom úvere číslo 83000265787 zo dňa 8300026577 spĺňajú kritérium zmluvného dojednania zakladajúceho určité práva alebo povinnosti, a teda ani hypoteticky nemôžu spôsobovať hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. V prvom rade ide o ustanovenie bodu 7 v zmluve o revolvingovom úvere číslo 8300026577 zo dňa 08.12. 2009, podľa ktorého „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zavazujú sa ich dodržiavať.“ Tvrdenie žalobcu, že sa prenáša dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa so zmluvnými dojednaniami, je podľa žalovaného vecne nedôvodné a nelogické, pretože predmetné ustanovenie ani gramaticky, ani obsahovo a ani inak žiadny prenos dôkazného bremena nerieši. Žalobca v podanej žalobe ani neuviedol, aké dôkazné bremeno a o čom by sa malo prenášať, o prenos dôkazného bremena z akého subjektu na koho by malo ísť, ktoré zákonné ustanovenie upravuje dôkazné bremeno údajne prenesené na spotrebiteľa, čiže neoznačil ani skutkovo a vôbec nie právne subjekt, z ktorého sa údajne prenáša nejaké dôkazné bremeno. Vo všeobecnosti platí, že oboznámenie sa s obsahom listiny je vnútorný, myšlienkový proces, ktorého dokazovanie je objektívne vylúčené (čo vedie k záveru o zjavnej nedôvodnosti návrhu v tejto časti). Prejavom myšlienkového procesu navonok je prejav vôle – v tomto prípade písomný prejav vôle. Len ten môže byť predmetom dokazovania, čo ale v prejednávanej veci sporné nie je, pretože žalobca uzavretie príslušnej zmluvy o revolvingovom úvere nespochybňuje. Podstata neprijateľnej zmluvnej podmienky spočíva v tom, že v rozpore a odchylne so zákonom zavádza nejakú novú, alebo inú úpravu, ktorá je nevýhodná v neprospech spotrebiteľa, tomu plynú z toho povinnosti alebo práva, ktoré sú v hrubom nepomere s právami a povinnosťami veriteľa. Nič z tohto žalobca ani netvrdí a ani nepreukazuje. Odkaz na ustanovenie § 53 ods. 4 písmeno 6 Občianskeho zákonníka je nesprávny a zavádzajúci, pretože dané ustanovenie práveže vyžaduje rozpor s právom, ktorým sa zmluva riadi a ktorý (rozpor) spočíva v tom, že dôkazné bremeno má znášať dodávateľ. Žalobca v podanej žalobe neoznačil jediné zákonné ustanovenie, podľa ktorého dodávateľ znáša dôkazné bremeno o tom, že sa spotrebiteľ oboznámil so zmluvou. To je prvá podmienka podľa ním označeného zákonného ustanovenia. To, že takéto dôkazné bremeno nikdy neexistovalo a neexistuje vyplýva aj z toho, že napríklad zákon č. 258/2001 Z.z. upravoval len povinnosť veriteľa poskytnúť vopred zmluvu, predzmluvný formulár, čiže celkom logicky nemohol zavádzať dôkazné bremeno, o ktorého údajnom prenose žalobca uvádza nepravdivé a vcelku aj nepredstaviteľné tvrdenia. Žalobca v podanej žalobe neuviedol ani splnenie predpokladu „hrubej nerovnováhy“ v právach a povinnostiach, ani ho nekonkretizoval. Ďalej uviedol, že predmetom dohody o poskytnutí služby bola samostatná služba v podobe záväzku veriteľa poskytnúť odklad splatnosti splátok. Z právneho hľadiska je teda predmetom plnenia právo dlžníka na splnenie uvedeného záväzku veriteľa. Žalovaný tvrdí aj to, že Dohoda o poskytnutí služby je individuálne uzavretá, nejde o predpoklad ani o podmienku vzniku zmluvy o úvere. Skutočnosť, že je na tej istej listine, ako samotná zmluva o revolvingovom úvere respektíve

že bol vopred formulovaná žalovaným neznamená v zmysle právnej úpravy automaticky ten záver, že nejde o individuálne dohodnutý a uzavretý právny úkon. Občiansky zákonník v § 52a ods. 1 určuje, Ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Pojem „individuálny“ znamená nielen reálnu možnosť spotrebiteľa určitú podmienku formulačne ovplyvniť, ale predovšetkým možnosť spotrebiteľa dosiahnuť že takáto podmienka sa nestane súčasťou jeho vzťahu s dodávateľom bez toho, aby to zmenilo jeho postavenie oproti tomu stavu, ak by podmienku prijal. Teda ho nebude zaväzovať na základe jeho vlastného rozhodnutia a toto rozhodnutie nemá vplyv na možnosť uzavrieť (v tomto prípade) úverovú zmluvu za takých podmienok, ako keby podmienku akceptoval. V tejto súvislosti dáva žalovaný do pozornosti aj názor prezentovaný v odbornej literatúre Štandardné zmluvy, kde ohľadne výkladu pojmu individuálne dojednané sa uvádza, že za individuálne dojednané by mali byť považované nielen klauzuly, ktoré boli skutočne dojednané (na obsah ktorých mal spotrebiteľ skutočný vplyv), ale aj tie, ktoré mohli byť dojednané, ale spotrebiteľ nevyužil svoj vplyv na zmenu ich obsahu (teda ktoré sa mohli stať súčasťou vzájomných vzťahov, ale ani nemuseli). Dohoda o poskytnutí služby je samostatným úkonom a jej vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere, a teda v zmysle vyššie uvedeného má právnu povahu individuálneho dojednania. Z bodu 8., ods. 8.6 Dohody o poskytnutí služby („Veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere. Dlužník vyhlasuje, že túto Dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojím podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami.“). Uvedené ustanovenie je len jedným z faktorov, ktorý každému spotrebiteľovi indikuje pri zachovaní jeho elementárnej zodpovednosti a obozretnosti oddelenosť dohody o poskytnutí služby ako niečoho samostatného od samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpisovaná. Tento fakt nielen zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dlužník podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy nepristupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. To, že uzavretie Dohody o poskytnutí služby je samostatné, napokon zdôrazňuje aj grafické rozlíšenie Dohody o poskytnutí služby od ostatného obsahu Zmluvy o RÚ. Pritom priemerný spotrebiteľ (v zmysle definície bodu 18 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/29) t.j. osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná si na základe uvedených okolností je vedomý, že dohodu neuzatvára ani automaticky so zmluvou o úvere, že jej uzavretie vyžaduje samostatný súhlas s ňou a tiež aký je význam takejto dohody. Aj v prípade žalobcu bolo uzavretie dohody slobodné a dobrovoľné, vedel o jej význame, právach a povinnostiach z nej vyplývajúcich. Na základe uvedeného žalovaný tvrdí, že dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nadväzne na to je po právnej stránke vylúčený záver o neprijateľnosti. Dohoda o poskytnutí služby a jej uzavretie predstavuje vo svojej podstate rovnakú dohodu, akou je napríklad zakúpenie balíka televíznych programov, predĺženie záručnej doby nad zákonný rámec za odplatu a pod. Ak si spotrebiteľ kúpi určitý balík televíznych programov, telefónnych služieb alebo dohodne predĺženie záruky nad zákonný rámec, potom má zmluvný nárok na to, aby tieto služby využil. Dodávateľ je povinný za dohodnutých podmienok mu ich poskytnúť. Poukazujeme na obdobnú skutkovú a právnu situáciu, akú posudzoval Najvyšší súd Českej republiky vo veci pod sp. zn. 33Cdo 1956/2007 (v danom prípade išlo o tvrdenie, že spotrebiteľ uhradí cenu darčkového poukazu, ale ktorý keď nevyužije tak nemá nárok na vrátenie ceny daného poukazu. V prípade súdneho konania č.k. 2C/240/2015 išlo o tvrdenie a záver súdu, že si kúpil službu, ešte ju nevyužil a už za ňu zaplatil. Čiže oba prípady majú spoločné – kúpa služby, zaplatenie pri jej zakúpení a pred využitím). Najvyšší súd ČR v danej veci uvádza posúdenie, ktorého použitie je v tejto veci viac ako príliehavé, a to : „Je navyiac v možnostiach spotrebiteľa, aby zabránil situácii, ktorá by znamenala výhodu pre žalovanú ako dodávateľa, a to jednoducho tým, že kupón pri nákupe tovaru v dojednanej dobe uplatní, prípadne zabezpečí jeho uplatnenie osobou, ktorá kupón (darčkový certifikát) postúpil (daroval). Ide pritom o aktivitu, ktorú možno po spotrebiteľovi spravodlivo požadovať. Zmyslom ustanovení § 55 a § 56 obč. zák.1 je síce ochrániť spotrebiteľa, avšak iba pred podmienkami nepríjemnými (unfair terms) v spotrebiteľských zmluvách. Ak môže spotrebiteľ elementárnym spôsobom zabrániť tomu, aby došlo k porušeniu rovnováhy práv účastníkov spotrebiteľskej zmluvy, nemožno mať dojednané podmienky za také, ktoré by ho nepríjemne diskriminovali.“ Prípustnosť dohody o poskytnutí služby a oddelenosť od zvyšného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere pritom konštatoval napr. aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku, č.k. 43CoR/5/2016-14, na str. 14 (bod 45). Rozdielnosť právneho posúdenia dohody nie je dôvod pre záver o neprijateľnosti. Žalobca pritom sám dohodnutú službu využil, a uplatnil si právo na odklad splatnosti splátok. Vo vzťahu bodu 5, 8,7 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, žalobca podanú žalobu nezdôvodnil. Ide o stav, kedy žalobca v rozpore s § 131 CSP ani len neuviedol dôvod podania žaloby - čiže v podanej žalobe neuniesol ani bremeno

tvrdenia, kedy by v konkrétnostiach uviedol hrubú nerovnováhu a rozpor so zákonom. Pokiaľ ide o bod 8.2 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, občiansky zákonník v ustanovení § 567 predpokladá, že identifikácia plnenia bude určená medzi zmluvnými stranami („Peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu alebo prostredníctvom poštového podniku je splnený pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa v peňažnom ústave alebo vyplatením sumy dlhu veriteľovi v hotovosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak alebo ak sa veriteľ a dlžník písomne nedohodnú inak.“). Žalobca v podanej žalobe neoznačil žiadne zákonné ustanovenie, podľa ktorého by povinnosť dlžníka plniť záväzkov mala nutne existovať bez povinnosti ho označiť príslušným variabilným symbolom. Ak vezmeme do úvahy fakt, že najmä v prípade viacerých záväzkov veriteľ prijímajúci platbu nie je oprávnený ani určiť, v tejto súvislosti poukazujeme k otázke občianskoprávnej regulácie toho, aký dlh sa má považovať za (s)plnený ak ich ten istý dlžník má voči tomu istému veriteľovi niekoľko, v argumentačnej rovine na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21 Cdo 326/2004 sa uvádza: „V prípade, že plnenie nestačí na vyrovnanie všetkých dlhov u toho istého veriteľa a že dlžník pri plnení neurčil, ktorý z viac dlhov (prípadne v akej časti) chce vyrovnať, neprechádza právo voľby, ktorý z viac dlhov bol uhradený, príp. v akej výške, na veriteľa. Pri splnení dlhu veriteľ totiž môže prejaviť svoju vôľu len v jednostrannom právnom úkone, ktorým plnenie prijme (ak si to vyžaduje povaha predmetu plnenia), a jeho prípadná vôľa, na ktorý z viac dlhov si plnenie započíta (ak nestačí poskytnuté plnenie na úhradu všetkých dlhov dlžníka), nemá žiadnu právnu relevanciu.“. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu, pretože používanie identifikačných údajov k platbe nie je „doménou“ súkromných zmluvných vzťahov, ale platí un bloc (t.j. aj pre oblasť platieb v rámci verejného sektora, napríklad § 142 zákona o sociálnom poistení, § 15 ods. 5 zákona o zdravotnom poistení). A rovnako platí, že neuvedenie variabilného symbolu ako identifikačného údaju platby má za následok napríklad to, že „záväzok“ uhradený dlžníkom určuje príjemca platby. Tvrdenia žalobcu ohľadne tohto ustanovenia sú hrubo nepravdivé, pretože stav „kedy aj napriek tomu, že spotrebiteľ riadne a včas zaplatí“ predsa nemôže vytvoriť veriteľ, riadne zaplatenie neznamená uvedenie platby bez variabilného symbolu. Pri porovnaní s obsahom iných právnych predpisov, napríklad označených vyššie, je zrejmé a nepochybné, že predmetné ustanovenie nevytvára žiadnu nerovnováhu a ani žiadnu hrubú nerovnováhu. Označenie záväzku, ktorý chce dlžník plniť príslušným symbolom, je nielen jeho povinnosťou, ale aj právom. K bodu 14 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere uviedol, že výška zmluvnej pokuty je tak priamo úmerná a závislá od doby, ktorá uplynula odo dňa splatnosti zabezpečenej pohľadávky. Z pohľadu primeranosti zmluvnej pokuty je na mieste hodnotiť inak zmluvnú pokutu dojednanou vo forme pevne stanovenej čiastky a zmluvnú pokutu dojednanú vo forme určitej sadzby za určené časové obdobie. Výšku zmluvnej pokuty nemožno posudzovať len z jej celkovej výšky, ak je dôsledkom dlhodobého omeškania a s tým spojeným navyšovaním o inak primeranú „dennú sadzbu“ zmluvnej pokuty. Opačný záver je neakceptovateľný, lebo by vo svojom dôsledku zvýhodňoval dlžníka (čím dlhšie by dlžník svoje povinnosti neplnil, tým viac by bol zvýhodnený pri posudzovaní prípadnej neprimeranosti výšky zmluvnej pokuty) a znamenal by spochybnenie funkcií, ktoré má zmluvná pokuta plniť. Dlžník mohol a môže zabrániť rastu celkovej výšky zmluvnej pokuty tým, že by v čo najkratšom čase splnil svoju povinnosť vrátiť dlžnú sumu, na ktorú sa zmluvne zaviazali (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 22. novembra 2006, sp. zn. 33Odo/61/2005, obdobne aj rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 24. júna 2009, sp. zn. 33Odo/1779/2006). Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 17. júla 2019, sp. zn. 3Obdo/11/2019 uviedol, že „za neprimerane vysokú nebola vyhodnotená zmluvná pokuta vo výške 1 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania (2Cdo, 2Obdo/39/2010), resp. zmluvná pokuta vo výške 0,67 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania (33Odo/61/2005) a ani zmluvná pokuta vo výške 0,23 % denne (33Odo/1779/2006). Poukazujeme na to, že v posudzovanej veci výška zmluvnej pokuty závisí na dĺžke doby, počas ktorej trvá porušenie povinnosti. K bodu 16.6 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere uviedol, že nepredstavuje žiadnu zmluvnú podmienku. Uvedené ustanovenie vychádza z právnej úpravy pre spracúvanie osobných údajov (porov. § 7 ods. 3 zákona č. 428/2002 Z.z. účinného v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy) a osobitne zákonného režimu ako jedného z právnych titulov pre spracúvanie osobných údajov, pretože ide o informáciu, ktorá vyplýva z povinnosti uchovávať dokumentáciu pre účely zákona o účtovníctve a zákona o DPH, ktoré (predovšetkým v poradí druhý zákon) ukladajú povinnosť uchovávať dokumentáciu 10 rokov, logickým dôsledkom čoho je fakt, že aj spracúvanie osobných údajov (uchovávanie dokumentácie je jeden zo spôsobov spracúvania osobných údajov) bude trvať takú dobu. Z podanej žaloby nie je zistiteľné, aké povinnosti spotrebiteľa nad rámec zákona (v tomto prípade zákona č. 428/2002 Z.z.) a v jeho neprospech dané ustanovenie upravuje, čiže v čom spočíva nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Žalobca netvrdí žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali intenzitu značnej nerovnováhy. Žalobca v podanej žalobe neuniesol ani bremeno tvrdenia, kedy by v konkrétnostiach uviedol hrubú nerovnováhu a rozpore so zákonom.

Obsah ustanovenia o spracúvaní osobných údajov pritom nie je zaraditeľný pod režim § 53 Občianskeho zákonníka, pretože ide o ustanovenie týkajúce sa spracúvania osobných údajov, ktoré je upravená úplne iným právnym predpisom. K bodu 18.2 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere uviedol, že Zo žaloby nevyplývajú žiadne skutkové dôvody a tvrdenia a žalovaný tak ani nemá procesnú možnosť predložiť vyjadrenie k tejto časti žaloby. Bez ohľadu na to je podstatným fakt, že predmetné ustanovenie a určovanie jeho neprijateľnosti je vylúčené aj preto, že s účinnosťou od 01.01. 2015, kedy nadobudol účinnosť zákona č. 335/2014 Z.z. a podľa ktorého (§73 ods. 5) „Rozhodcovská zmluva medzi spotrebiteľom a dodávateľom uzavretá pred 1. januárom 2015 odkazujúca na rozhodovanie pred stálym rozhodcovským súdom podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014 zakladá právomoc stáleho rozhodcovského súdu zriadeného podľa tohto zákona, ak bol zriaďovateľ stáleho rozhodcovského súdu podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014 v čase podávania žiadosti členom zriaďovateľa stáleho rozhodcovského súdu podľa tohto zákona (ďalej len "nástupnícky stály rozhodcovský súd"). Členmi zriaďovateľa nástupníckeho stáleho rozhodcovského súdu musia byť v čase podávania žiadosti aspoň traja zriaďovatelia stálych rozhodcovských súdov, ktorí vykonávali činnosť aspoň 24 mesiacov pred účinnosťou tohto zákona, ak nejde o zriaďovateľa, ktorý má podľa osobitného predpisu¹⁰) povinnosť zriadiť a na vlastné náklady udržiavať stály rozhodcovský súd.“ Uvedenú podmienku nie je možné objektívne splniť, keďže rozhodcovská doložka z roku 2007 neodkazuje na stály rozhodcovský súd, pretože to vtedajšia právna úprava neurčovala v dôsledku zmeny právnej úpravy sa dané ustanovenie stalo nepoužiteľné a bez právnych účinkov. Nakoniec k bodu 19 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere uviedol, že predmetné ustanovenie nie je neprijateľnou podmienkou, pretože a) je v súlade s § 497 Obchodného zákonníka, ktorý definuje úver ako absolútny obchodný vzťah, b) v súlade s § 2 písmeno a) zákona č. 258/2001 Z.z., ktoré definuje spotrebiteľský úver ako poskytnutie peňažných prostriedkov dočasne vo forme úveru (okrem toho aj pôžičky, odloženej platby a pod.). Predmetné ustanovenie nezavádza žiadnu výlučnú aplikáciu Obchodného zákonníka, a vylúčenie ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko z § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka predsa vyplývalo, že „Pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“ Ďalej, pokiaľ sa žalobca odvoláva na uznesenie Ústavného súdu SR z 19.06. 2013, tak nejde o žiadny dôkaz preukazujúci stav v roku 2009 a jeho nesprávnosť či nezákonnosť.

4. Žalobca v replike uviedol, že žalovaný sa mylne domnieva, že podaná žaloba je neprípustná pre rozpor s ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Predmetná žaloba predstavuje efektívny procesný prostriedok pre mňa ako spotrebiteľa, aby bola zabezpečená ochrana ohrozených a porušených práv v dôsledku nedodržania povinnosti žalovaného ako dodávateľa nepoužívať neprijateľné zmluvné podmienky vo formulárových zmluvách, ako aj nekalých obchodných praktík pri ich uzatváraní. Predmetná žaloba je okrem iného aj účinným prostriedkom dosiahnutia prevencie pred neustálym používaním nečestných podmienok vo formulárových spotrebiteľských zmluvách. Súd je povinný aj bez návrhu, t.j. ex offo skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v spotrebiteľskej zmluve alebo v inom zmluvnom dokumente súvisiacim so spotrebiteľskou zmluvou. S poukazom na čl. 3 ods. 2 CSP nie je možné nebrať na vedomie význam slova „najmä“ v § 137 CSP. Zákonodarca dokonca počíta, okrem iných alternatív, aj s alternatívou len určovacieho výroku už priamo v CSP v ust. § 298 CSP. Dostatočnú legitimitu na podanie určovacej žaloby na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ale aj iné určovacie žaloby s cieľom ochrany spotrebiteľa poskytuje už citované ust. § 3 ods. 3 a ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ale aj § 53a ods. 1 OZ. Práve rozhodovanie súdov o neprijateľnosti zmluvných podmienok v individuálnych sporoch, popri posudzovaní nekalých obchodných praktík je nosným pilierom spotrebiteľského práva, tak ako to vyplýva z únievého práva a vnútroštátnych právnych noriem. Práve všetky zákonné ustanovenia, ktoré vo svojom vyjadrení uvádza žalovaný, avšak ich považuje za nenáležité pre prípustnosť určovacej žaloby, vo svojom komplexe práveže predstavujú prípustnosť určovacích žalobných návrhov. Nemali by preto už byť žiadne pochybnosti o tom, že od 01.01.2018 sa môže spotrebiteľ pred súdom domáhať určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a neprijateľnosti zmluvnej podmienky, keď to ustanovenie § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z. výslovne umožňuje, a to práve s odkazom na § 137 CSP. Poukázal na právnu vetu z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/27/2018, z 28.03.2019: „Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a

5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.“ Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 z 30.01.2019: „Rozdiel v porovnaní s určovacou žalobou je ďalej v tom, že žalobu o neprijateľnosť zmluvnej podmienky možno uplatniť len v prípade spotrebiteľskej zmluvy. Úplne odlišný v porovnaní s určovacou žalobou je aj účel, ktorému má uvedená žaloba slúžiť (jej cieľom je zabrániť používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky). Dovolací súd dospieva preto k záveru, že v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky ide o osobitný druh žaloby patriaci spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.“ Ku skutočnosti, že samotné plynutie času nemá žiaden vplyv na možnosť vyhovieť žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/127/2017, z 30.01.2019: „Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica“).“ K neprijateľnosti zmluvných podmienok uviedol, že pre súdnu vec je rozhodujúce, aby existovalo hoci aj len jedno právoplatné rozhodnutie, ktoré určuje predmetnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú a teda absolútne neplatnú. O zmluvnej podmienke týkajúcej sa spracovania osobných údajov, v jej rôznych variantoch, už bolo všeobecne súdmi SR rozhodované. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 8Csp/186/2019, zo 06.03.2020; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 11Csp/70/2020, z 23.10.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1CoCsp/23/2020, z 18.02.2021; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 12C/351/2014, z 21.03.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 11Co/33/2017, z 12.09.2017; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 14Csp/96/2017, z 24.07.2020; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 16Csp/35/2021, z 8.6.2021; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 19C/336/2015, z 22.05.2017; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 19Csp/127/2020, z 23.03.2021; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 20Csp/139/2020, zo 07.12.2020; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 29Csp/82/2018, z 03.04.2019; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 32Csp/108/2019, zo 04.12.2019; rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/33/2017 zo dňa 12.09.2017. Takáto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postráda akýkoľvek rozumný základ a je spôsobilá založiť vážny zásah do súkromného a rodinného života. Súhlas formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou, navyše bez možnosti odmietnuť alebo ho odvolať, nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorých sa tento výslovne zákonom o ochrane osobných údajov požaduje. Ďalej uviedol, že je neprijateľné, aby bolo na spotrebiteľa štandardnou zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si zákonných povinností veriteľa. Priemerný spotrebiteľ ani nemusí byť znalý povinností, ktoré veriteľovi ukladá zákon. Ide jednoznačne o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami, čo má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov. Spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom, t.j. existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že zmluvná podmienka spotrebiteľa ovplyvní pri uplatňovaní jeho práv, resp. u spotrebiteľa vyvolá dojem nemožnosti dovolávať sa súdnej ochrane vychádzajúc z domnienky, že si zmluvné podmienky prečítal, porozumel im a prehlásil, že bol s nimi oboznámený a vyslovil s nimi

súhlas. Zmluvná podmienka je z uvedených dôvodov neprijateľná podľa generálnej klauzuly § 53 ods. 1 OZ. Obdobná zmluvná podmienka už bola vyhlásená za neprijateľnú vo vzťahu k iným dodávateľom ako aj napr. k Slovenskej sporiteľni a.s. rozsudkom Okresného súdu Kežmarok pod sp. zn. 9C/2/2014 zo dňa 16.09.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.04.2017 pod sp. zn. 2Co/41/2016, ako aj rozsudkom Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 29Csp/82/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/81/2019. Obdobná zmluvná podmienka bola vyhlásená za neprijateľnú vo vzťahu ku všetkým kamenným bankám, ale aj nebankovým subjektom, ako napr. vo vzťahu k VÚB a.s., poukazujeme na rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/32/2020, z 11.05.2020, rozsudok Okresného súdu Humenné, sp. zn. 9Csp/253/2017, z 02.07.2018, rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 24C/217/2015, z 21.02.2018, rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 29Csp/82/2018, z 03.04.2019; vo vzťahu k 365.bank, a.s. rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/18/2020, z 25.05.2020; vo vzťahu k Home Credit Slovakia, a.s., poukazujeme na rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/14/2020, zo 07.05.2020. Čo sa týka zmluvných podmienok uvedených v bodoch 8.1 a 8.4 Zmluvy, ide o špecifické zmluvné podmienky, ktoré sú používané žalovaným. Napriek množstvu právoplatných rozhodnutí súdov, ktorými boli tieto NZP určené ako neprijateľné, ich naďalej v rozpore s § 53a OZ obhajuje a používa. Podľa zmluvnej podmienky týkajúcej sa variabilného symbolu, žalovaný s neuvedením variabilného symbolu spája následok neuhradenie splátky v čase jej pripísania, ale až v momente jej identifikovania zo strany veriteľa, čo vedie k tomu, že napriek faktickej úhrade splátky na účet veriteľa, sú dlžníkovi okrem dlžnej splátky pripočítané aj úroky z omeškania, prípadne iné sankcie. Žalovaný aplikuje ním zvolené sankcie, ktoré ani nemusia byť spojené s omeškaním splátky, pretože splátka fakticky je pripísaná na účet veriteľa. Navyiac tieto sankcie (následky) sú čo do výšky neurčité a môžu byť najmä účtované opakovane podľa vôle dodávateľa. Zmluvné ustanovenie nepočíta ani so žiadnymi prípadnými objektívnymi dôvodmi na strane spotrebiteľa, resp. s dôvodmi ktoré spotrebiteľ nezavinil. K neprijateľnosti obdobnej zmluvnej podmienky poukázal na rozsudky Okresného súdu Prešov, sp. zn. 20Csp/91/2020, zo 07.09.2020, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19CoCsp/54/2020, z 10.06.2021; sp. zn. 7Csp/35/2021, z 13.10.2021; sp. zn. 14Csp/88/2020, z 13.10.2021; sp. zn. 19Csp/69/2020, z 09.02.2021 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 18Co/90/2018, zo dňa 19.11.2018, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 24Csp/26/2017, zo dňa 04.04.2018. Ďalej uviedol, že zmluvná pokuta predstavujú neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, pretože požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku. V konkrétnom prípade ide o zmluvnú pokutu za akékoľvek každé omeškanie. Zmluvné ustanovenie nepočíta ani so žiadnymi prípadnými objektívnymi dôvodmi na strane spotrebiteľa, resp. s dôvodmi ktoré spotrebiteľ nezavinil. Limitovaná nie je ani vo výške súčtu všetkých nesplatených splátok po odpočítaní zostatku istiny. Takto formulovaná zmluvná pokuta je neobmedzená a môže byť účtovaná žalovaným jednostranne, podľa vlastnej úvahy. Rovnakú zmluvnú podmienku a priamo vo vzťahu k žalovanému vyhlásil za neprijateľnú aj Okresný súd Skalica rozsudkom sp. zn. 7C/803/2014, zo dňa 10.09.2015, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 23Co/133/2017, zo dňa 23.04.2018. Vo vzťahu k predĺženiu premlčacej doby poukázal na rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 5C/25/2015, zo dňa 25.05.2015, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/652/2015, zo dňa 31.05.2017. Neprijateľnosť rozhodcovskej doložky predstavuje skutočnosť, že žalovaný ju individuálne nedojednal, ale táto bola už vopred naformulovaná. Nemal žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť obsah rozhodcovskej doložky. Mohol Zmluvu ako celok odmietnuť, alebo podrobiť sa celému predformulovanému obsahu. Vôľa smerovala výhradne k uzavretiu Zmluvy a nie k uzavretiu rozhodcovskej doložky. Dodávateľ ho nijakým spôsobom neupozornil na zakomponovanú rozhodcovskú doložku, na prípadné riešenie sporov prostredníctvom rozhodcovského súdu a taktiež mu nebol známy inštitút rozhodcovskej doložky ako takej. Miesto rozhodcovského konania si taktiež jednostranne stanovil dodávateľ, čím vznikajú vážne pochybnosti o nestrannosti a nezávislosti rozhodcovského konania. Takto formulovaná rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech mňa ako spotrebiteľa a ako taká je teda v zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ neplatná. Rozhodcovské konanie je pritom paušálnym spôsobom zakotvené v zmluvných podmienkach ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy. V subjektívne nearbitrabilnej (spotrebiteľskej) právnej veci zvlášť vznikajú pochybnosti o objektívnosti rozhodovacieho procesu. Doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdlosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu a o poučení spotrebiteľa o rozdiel medzi štátnym a rozhodcovským súdnym procesom niet ani zmienky. Ohľadne tejto zmluvnej podmienky poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2CoCsp/31/2021, z 19.01.2022 a na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 22CoCsp/11/2022, z 31.05.2022. Vo vzťahu k aplikácii Obchodného zákonníka, tak z napadnutých

NZP pri aplikácii doslovného a jazykového výkladu vyplýva, že na vec sa aplikujú prioritne a výhradne ustanovenia Obchodného zákonníka. Pokiaľ by bolo úmyslom žalovaného aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, prečo neformuloval znenie priamo tak, že prioritne je potrebné aplikovať normy občianskeho práva a najmä ustanovenia Občianskeho zákonníka. Neprijateľnosť predmetnej zmluvnej podmienky pramení nielen v uprednostnení ustanovení Obchodného zákonníka, ale aj v tom, že ustanovenia iných právnych predpisov sa majú použiť iba v prípade, ak danú vec neupravuje priamo zmluva alebo obchodné podmienky. V tomto prípade takéto zmluvné dojednanie vylučuje aplikáciu ustanovení noriem na ochranu práv spotrebiteľa vo veciach, ktoré zmluva výslovne upravuje, a teda aj za situácie, že v zmluve budú tieto upravené v neprospech spotrebiteľa a teda v rozpore s normami na ochranu práv spotrebiteľa (napr. ak zmluva alebo obchodné podmienky určujú započítanie splátok najprv na príslušenstvo a až v poslednom rade na istinu, tak podľa predmetnej napadnutej NZP nemožno aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože započítanie výslovne upraví zmluva, hoci v neprospech spotrebiteľa.

5. Žalovaný v duplike uviedol, že žalobca v podanom vyjadrení žiadnym spôsobom nespochybnil skutkové okolnosti podstatné pre konanie a to, že žalobcom označený zmluvný vzťah zo zmluvy o revolvingovom úvere zanikol, od roku 2014, kedy bolo pred Okresným súdom Prešov vedené sporové konanie medzi stranami pod sp. zn. 15C/319/2014, a ani následne od roku 2016, kedy bolo vedené sporové konanie medzi stranami pod sp. zn. 8C/75/2016 nevznikol na strane žalobcu dôvod domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. Pretože zmluvný vzťah medzi sporovými stranami neexistuje, potom neexistuje nič konkrétne, čo sa má zmeniť na postavení žalobcu na základe rozsudku o podanej žalobe. Toto je základný fakt, ktorý vylučuje prípustnosť žaloby. Najvyšší súd ČR, rozhodnutie zo dňa 21. 6. 2011, sp. zn. 30 Cdo 4880/2010 : „určovací žaloby musí sloužit predovšetkým potrebám praktického života.“ V žiadnom zákonnom ustanovení – vrátane ustanovení na ochranu spotrebiteľa – sa nenachádza ustanovenie, podľa ktorého môže spotrebiteľ podať žalobu bez časového obmedzenia po zániku zmluvného vzťahu, teda aj vtedy, keď už zmluvný vzťah neexistuje. Podstata žaloby je vyjadrená v § 131 CSP – ide o prostriedok ochrany aktuálne ohrozeného alebo porušeného práva. „Všeobecným predpokladom, aby súd žalobe (akéhokoľvek druhu) vyhovel, je právny záujem žalobcu, teda záujem na tom, aby bol vyhovujúci rozsudok pre neho po právnej stránke významný, čiže užitočný (aby mal zmysel). Pri niektorých druhoch žalôb je právny záujem žalobcu inherentný. Napríklad pri žalobe na plnenie platieb, že ak žalobca tvrdí, že žalovaný mu niečo dlží (že porušuje právnu povinnosť), potom je samozrejme, že žalobca má právny záujem na získaní rozsudku (exekučného titulu). Skutkové a právne zistenie súdu, že žaloba je dôvodná (že žalovaný porušuje právnu povinnosť) už ipso facto znamená, že právny záujem žalobcu je daný. ... Pri určovacích žalobách však samotná dôvodnosť skutkových a právnych tvrdení žalobcu ešte neznamená, že prípadný vyhovujúci určovací rozsudok bude mať pre žalobcu právny význam, teda či bude sporové konanie užitočné alebo naopak zbytočné.“ (in: Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 500). Obsah žaloby a repliky priamo dokazuje neprípustnosť žalobných návrhov. Určovanie neprijateľnosti zmluvnej podmienky má právny význam len z hľadiska zamedzenia jej budúceho uplatnenia, opakovania použitia voči spotrebiteľovi, alebo uplatňovania nároku z takej podmienky voči spotrebiteľovi. To sa v pomere medzi žalobcom a žalovaným nedeje a ani nemôže stať, z dôvodov uvedených vyššie – žiadne vzájomné nároky nejestvujú, neuplatňujú sa, a ani sa netvrdia v podanej žalobe. Právo podať žalobu nie je ani vecne a ani časovo neobmedzené, a výkon tohto práva je obmedzený nielen premlčaním, preklúziou, ale aj objektívne existujúcim a reálnym záujmom na rozhodnutí, ktoré určitým spôsobom buď zmení postavenie sporovej strany do budúcnosti, alebo odstráni nejakú spornosť či pochybnosť. Ani zo žaloby, a ani z repliky žalobcu nevyplýva žiadna skutočnosť o tom, že vznikol dôvod, pre ktorý by pre právne postavenie žalobcu bolo nutné rozhodnutie o určenie neprijateľnosti tých ustanovení a zmluvných podmienok (*pozn. pretože ani všetky ustanovenia označené žalobcom nie sú zmluvnými podmienkami), ktoré sú označené v žalobe a to ani bodu 8.1, ktorého sa napríklad týka rozsudok sp. zn. 15C/319/2014 a sp. zn. 8C/75/2016. Civilný sporový poriadok definuje žalobu v § 131 tak, že je to procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva. V legálnej definícii sa teda uvádza, čo je a môže byť žalobou. Žalobca v podanej žalobe neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorá by svedčala o tom, že je tu ohrozené alebo porušené právo, kedy k porušeniu alebo ohrozeniu došlo, či tento predpoklad stále trvá teda nič, čo by jeho podanie spĺňalo definíciu a predpoklady uvedené v § 131 CSP. Právo podať žalobu nie je časovo a ani vecne bezhraničné. Okrem hmotnoprávných dôvodov, aj ustanovenia CSP toto právo priznávajú za situácie, kedy sú splnené definíčné znaky žaloby v § 131. Žalovaný preto trvá na tom, že žaloba je neprípustná nakoľko neexistuje žiadne ohrozené alebo porušené právo žalobcu,

ako základný predpoklad podľa § 131 CSP. Žalobca opak ani netvrdí, pričom ani nepoprel že predsa takúto žalobu mohol podať v roku 2014, kedy preukázateľne inicioval iné konania. V jeho tvrdeniach absentuje ozrejmienie jediného dôvodu, podľa ktorého vznikol dôvod na podanie žaloby po 10 od začatia resp. 8 rokoch od skončenia uvedeného konania. Žalobca nesprávne a nedôvodne tvrdí, že by žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe v tomto spore vôbec riešil otázku určovania neprijateľnej zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom spore. Nič také žalovaný netvrdil. Žalovaný v zhode so svojím vyjadrením k žalobe popiera tvrdenie žalobcu, že sa prenáša dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa so zmluvnými dojednaniami. Ani zo žaloby, a ani z repliky žalobcu nevyplýva označenie jedinej právnej normy, ktorá akémukoľvek dodávateľovi ukladá preukazovať, že sa spotrebiteľ oboznámil so zmluvou, zmluvnými podmienkami. Oboznámenie sa s obsahom listiny je vnútorný, myšlienkový proces, ktorého dokazovanie je objektívne vylúčené (čo vedie k záveru o zjavnej nedôvodnosti návrhu v tejto časti). Prejavom myšlienkového procesu navonok je prejav vôle – v tomto prípade písomný prejav vôle. Len ten môže byť predmetom dokazovania, čo ale v prejednávanej veci sporné nie je, pretože žalobca uzavretie príslušnej zmluvy o revolvingovom úvere nespochybňuje. Podstata neprijateľnej zmluvnej podmienky spočíva v tom, že v rozpore a odchyľne so zákonom zavádza nejakú novú, alebo inú úpravu, ktorá je nevýhodná v neprospech spotrebiteľa, tomu plynú z toho povinnosti alebo práva, ktoré sú v hrubom nepomere s právami a povinnosťami veriteľa. Nič z tohto žalobca ani netvrdí a ani nepreukazuje. Odkaz na ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je nesprávny a zavádzajúci, pretože dané ustanovenie práveže vyžaduje rozpor s právom, ktorým sa zmluva riadi a ktorý (rozpor) spočíva v tom, že dôkazné bremeno má znášať dodávateľ. Tvrdenia žalobcu ohľadne bodu 8.2 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere sú zavádzajúce a vecne nedôvodné. Vyjadruje sa len čiastkovo a nie komplexne. Ust. § 567 OZ výslovne uvádza, kedy sa považuje za dlh splnený a výslovne uvádza, že veriteľ a dlžník sa môžu dohodnúť na konkrétnych podmienkach platenia („Peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu alebo prostredníctvom poštového podniku je splnený pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa v peňažnom ústave alebo vyplatením sumy dlhu veriteľovi v hotovosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak alebo ak sa veriteľ a dlžník písomne nedohodnú inak.“). Používanie identifikačných údajov k platbe nie je „doménou“ súkromných zmluvných vzťahov, ale platí un bloc (t.j. aj pre oblasť platieb v rámci verejného sektora, napríklad § 142 zákona o sociálnom poistení, § 15 ods. 5 zákona o zdravotnom poistení). A rovnako platí, že neuvedenie variabilného symbolu ako identifikačného údaje platby má za následok napríklad to, že „záväzok“ uhradený dlžníkom určuje príjemca platby. Nejde teda o skutočnosť, ktorá by bola v právnom poriadku reprobovaná (zakázaná). Ďalej je dôležité nazerať na túto otázku aj z pohľadu viacerých záväzkov - veriteľ prijímajúci platbu nie je oprávnený ani určiť, ktorý záväzok dlžník plní pokiaľ voľbu nevykoná dlžník. Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21 Cdo 326/2004 sa uvádza: „V prípade, že plnenie nestačí na vyrovnanie všetkých dlhov u toho istého veriteľa a že dlžník pri plnení neurčil, ktorý z viac dlhov (prípadne v akej časti) chce vyrovnať, neprechádza právo voľby, ktorý z viac dlhov bol uhradený, príp. v akej výške, na veriteľa. Pri splnení dlhu veriteľ totiž môže prejaviť svoju vôľu len v jednostrannom právnom úkone, ktorým plnenie prijme (ak si to vyžaduje povaha predmetu plnenia), a jeho prípadná vôľa, na ktorý z viac dlhov si plnenie započíta (ak nestačí poskytnuté plnenie na úhradu všetkých dlhov dlžníka), nemá žiadnu právnu relevanciu.“. Tvrdenia žalobcu ohľadne tohto ustanovenia sú hrubo nepravdivé, pretože stav „kedy aj napriek tomu, že spotrebiteľ riadne a včas zaplatí“ predsa nemôže vytvoriť veriteľ, riadne zaplatenie neznamená uvedenie platby bez variabilného symbolu. Pri porovnaní s obsahom iných právnych predpisov, napríklad označených vyššie, je zrejme a nepochybné, že predmetné ustanovenie nevytvára žiadnu nerovnováhu a ani žiadnu hrubú nerovnováhu. Označenie záväzku, ktorý chce dlžník plniť príslušným symbolom, je nielen jeho povinnosťou, ale aj právom. Tvrdenia žalobcu ohľadne bodu 14 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere sú v rozpore s § 52 a nasl. OZ, najmä § 53b ods. 1 a § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Zmluvná pokuta 0,065 % denne znamená, že je závislá od doby trvania omeškania. Nejde teda o paušálnu sumu za porušenie povinnosti. V ročnom vyjadrení znamená 23,725 %, čo je hodnota neprevyšujúca 3-násobok úrokovej sadzby úroku z omeškania (3x 8,00 % ročne). Okrem toho, na čo sa v žalobe opomenulo je obmedzenie v článku 11., ods. 11.3, kedy zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 5 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Ustanovenie zmluvy plne korešponduje s citovanou právnou úpravou. Uplatnený nárok na zmluvnú sankciu a úrok z omeškania môžu podľa výslovnej úpravy dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania. Ak sa tak stane, tak od daného dňa je možné uplatňovať len zákonný úrok z omeškania.

Zákonodarca právne aproboval dojednanie rovnaké, ako je uvedené v zmluve. Pokiaľ ide o bod 16.6 uvedené ustanovenie nepredstavuje žiadnu zmluvnú podmienku. Ale o ustanovenie, ktoré má základe v právnej úprave ochrany osobných údajov (čo mimochodom vylučuje právomoc súdu, pretože podmienky spracúvania osobných údajov patria do právomoci úradu na ochranu osobných údajov) a konkrétne z § 7 ods. 3 zákona č. 428/2002 Z.z. účinného v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy). Z podanej žaloby a rovnako repliky nie je zistiteľné, aké povinnosti spotrebiteľa nad rámec zákona (v tomto prípade zákona č. 428/2002 Z.z.) a v jeho neprospech dané ustanovenie upravuje, čiže v čom spočíva nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Žalobca netvrdí žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali intenzitu značnej nerovnováhy. Žalobca v podanej žalobe neuniesol ani bremeno tvrdenia, kedy by v konkrétnostiach uviedol hrubú nerovnováhu a rozpore so zákonom. Obsah ustanovenia o spracúvaní osobných údajov pritom nie je zaraditeľný pod režim § 53 Občianskeho zákonníka, pretože ide o ustanovenie týkajúce sa spracúvania osobných údajov, ktoré je upravená úplne iným právnym predpisom.

6. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 13. mája 2024, č.k. 20Csp/3/2024-92 rozhodol tak, že:

„I. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere, č. 8300026577, zo dňa 08.12.2009, v bode 7., v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere, č. 8300026577, zo dňa 08.12.2009, v bode 8.1., v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 72,30 EUR/ 2 178,- SKK a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 39,43 EUR/ 1 188,- SKK v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere, č. 8300026577, zo dňa 08.12.2009, v bode 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplata odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplata odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., k Zmluve o revolvingovom úvere, č. 8300026577, zo dňa 08.12.2009, v článku 5. Zmluvná odmena, v bode 5.1. a 5.2. v znení: „Za poskytnutie úveru sa Dlžník zaväzuje zaplatiť Veriteľovi zmluvnú odmenu. Zmluvná odmena bude Dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2., ods. 2.2. tejto Zmluvy o RÚ a je splatná v mesačných splátkach spolu s istinou úveru podľa splátkového kalendára uvedeného v bode 6. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámeného Dlžníkovi v oznámení podľa čl. 2. ods. 2.2. tejto Zmluvy o RÚ. „Za poskytnutie každého revolvingu sa Dlžník zaväzuje zaplatiť Veriteľovi zmluvnú odmenu. Zmluvná odmena bude Dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2., ods. 2.2. tejto Zmluvy o RÚ a je splatná v mesačných splátkach spolu s istinou úveru podľa splátkového kalendára uvedeného v bode 6. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámeného Dlžníkovi podľa ods. 4.6. tejto Zmluvy o RÚ.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., k Zmluve o revolvingovom úvere, č. 8300026577, zo dňa 08.12.2009, v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, v bode 8.2., v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 sa zaväzujú pri úhrade splátky alebo iného záväzku podľa tejto Zmluvy o RÚ uvádzať ako variabilný symbol číslo tejto Zmluvy o RÚ. V prípade, že tento variabilný symbol nebude uvedený, resp. bude uvedený nesprávne, čiastka sa považuje za uhradenú nie pripísaním na účet Veriteľa, ale až okamžikom, kedy dôjde k jej identifikácii zo strany Veriteľa.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd určuje, zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., k Zmluve o revolvingovom úvere, č. 8300026577, zo dňa 08.12.2009, v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, v bode 8.7. v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 uzatvorením tejto Zmluvy o RÚ prehlasuje v súlade s ustanovením § 401 Zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, že predlžuje premlčaciu dobu akýchkoľvek práv, ktoré vznikli 10 Veriteľovi z tejto Zmluvy o RÚ na dobu 10 rokov od okamžiku, keď začne táto doba plynúť.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., k Zmluve o revolvingovom úvere, č. 8300026577, zo dňa 08.12.2009, v článku 14. Sankcie, v znení: Bod 14.1. „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti o viac ako: a) 15 (pätnásť) dní po termíne splatnosti je Veriteľ oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 8% z výšky dlžnej splátky, a ďalej b) 30 (tridsať) dní po termíne splatnosti je Veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v čl. 14, ods. 14.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ úhradu zmluvnej pokuty vo výške 13% z výšky dlžnej splátky.“ Bod 14.2. „ V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou záväzkov, ktoré sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ okamžite splatnými je Veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v ods. 14.1. úhradu zmluvnej pokuty vo výške 30 % zo sumy nesplatených splátok.“ Bod 14.4. „ V prípade, že Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) neuhradí všetky svoje peňažné záväzky podľa tejto Zmluvy o RÚ v lehote do 30 (tridsiatich) dní od dňa, kedy sa podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ stali okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) je Veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v ods. 14.1. a 14.2. zmluvnú pokutu vo výške 0,20% zo sumy nesplatených splátok za každý deň omeškania.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., k Zmluve o revolvingovom úvere, č. 8300026577, zo dňa 08.12.2009, v článku 16. Súhlas so spracovaním osobných údajov, v bode 16.6., v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 dávajú Veriteľovi súhlas podľa ods. 16.1., 16.2., 16.3., 16.4. a 16.5. na dobu od podpísania tejto Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere, počas platnosti tejto Zmluvy o RÚ ako aj na dobu 10 rokov po skončení zmluvného vzťahu podľa tejto Zmluvy o RÚ. V rovnakom rozsahu udeľujú súhlas aj v prípade zamietnutia Žiadosti o poskytnutie 11 revolvingového úveru, a to na dobu 10 rokov odo dňa jej podpísania Dlžníkom, Spoludlžníkom 1, Spoludlžníkom 2.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IX. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., k Zmluve o revolvingovom úvere, č. 8300026577, zo dňa 08.12.2009, v článku 18. Riešenie sporov - rozhodcovská doložka, v bode 18.2. Rozhodcovská doložka, v znení: „ 18.2.1. Akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami tejto Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené a s konečnou platnosťou rozhodnuté v písomnom rozhodcovskom konaní.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

X. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

XI. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 80 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

7. Proti výroku I., IV., V., VI., VII., VIII., XI. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvej inštancie sa nezaoberal procesnou obranou žalovaného. Vo svojej procesnej obrane tvrdil, že žalobcom označený zmluvný vzťah zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300026577 zanikol a od roku 2014, keby bolo pred Okresným súdom Prešov vedené sporové konanie medzi stranami (pod sp. zn. 15C/319/2014) a ani následne od roku 2016, kedy bolo vedené ďalšie sporové

konanie medzi stranami (pod sp. zn. 8C/75/2016) nevznikol na strane žalobcu dôvod domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. Žalobca v podanej žalobe neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorá by svedčala o tom, že je tu ohrozené alebo po rušené právo a preukázanie týchto skutočností žalobca objektívne ani nebude vedieť preukázať, pretože nielen že žiadny zmluvný vzťah medzi ním a žalobcom neexistuje, ale viac ako 8 rokov (od konania sp. zn. 8C/75/2016) mu nevznikla subjektívna potreba domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok tak, ako to vyplýva zo žaloby. Nedôvodnosť podanej žaloby vyplýva aj z toho, že ani v konaní vedenom pod sp. zn. 15C/319/2014 súd napriek zákonnej povinnosti ex offio skúmať neprijateľné podmienky nedospel k záveru o ich existencii. Súd prvej inštancie sa mal zaoberať procesnou obranou žalovaného podľa jej obsahu, teda konkrétne vyhodnotiť jeho námietky s ohľadom na iné, už skôr skončené konania (15C/319/2014 a 8C/75/2016). K napádanému výroku I. uviedol, že ustanovenie bodu 7 zmluvy ani gramaticky, ani obsahovo a ani inak žiadny prenos dôkazného bremena nerieši. K výroku IV. uviedol, že odôvodnenie rozsudku je založené na odkaze na iné rozhodnutie; z odôvodnenia nevyplýva, že by súd mal preukázané že sa vzťahuje na znenie zmluvného ustanovenia ako sa uvádza vo výrokovej časti. Za druhé, súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dané ustanovenie, pretože sa týka ceny plnenia a to je ex lege z definície neprijateľnej podmienky vylúčené. K výroku V. uviedol, že nie je pravda, že by veriteľ svojvoľne neuznával platbu - ustanovenie hovorí predsa o tom, že platba bez identifikačného symbolu sa považuje za uhradenú v okamihu jej identifikácie. K výroku VI. napadnutého rozsudku uviedol, že súd v odôvodnení tohto výroku opätovne ako pri iných výrokoch, neuviedol nič konkrétne, čím by vymedzil hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach, v čom konkrétne spočíva a v čom sú naplnené zákonné znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky. K napadnutému výroku VII. uviedol, že súd v odôvodnení odkazuje na rozhodnutie o takom zmluvnom ustanovení, ktoré s obsahom článku 14., bod 14.1 nemá žiadnu podobnosť. K výroku VIII. uviedol, že súd sa vôbec nezaoberal (ani v zmysle zásady iura novit curia), či právny poriadok v rámci povinností ukladaných veriteľovi od neho nevyžaduje archivovať (čo je jedna z foriem spracúvania osobných údajov) dokumenty obsahuje osobné údaje po dobu 10 rokov. Samotný súd prvej inštancie napádaným rozsudkom potvrdil, že doba spracúvania osobných údajov by nemala byť ani časovo obmedzená - pokiaľ je možné viesť súdny spor časovo neobmedzene, potom predsa veriteľ musí mať zákonnú možnosť spracúvať osobné údaje tiež časovo neobmedzene.

8. Odvolací súd uznesením zo dňa 18.03.2025, č.k. 2CoCsp/28/2024 - 149 zrušil rozsudok s výnimkou výroku II., III., IX., X. a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V rozhodnutí uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný už vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 31.01.2024 odkázal na ukončené súdne konania, ktoré boli vedené medzi rovnakými stranami sporu a týkali sa rovnakého právneho, resp. zmluvného vzťahu, a to konania vedené pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 15C/319/2014 a sp. zn. 8C/75/2016. V súvislosti s týmito konaniami žalovaný poukázal na zánik, resp. neexistenciu zmluvného vzťahu medzi stranami sporu. Uvedené argumenty zopakoval aj vo vyjadrení zo dňa 23.03.2024 a aj v podanom odvolaní. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie sa konaniami vedenými pod sp. zn. 15C/319/2014 a sp. zn. 8C/75/2016 zaoberal len z toho hľadiska, či vo veci neexistuje prípadná prekážka rozsúdenej veci. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s námietkou týkajúcou sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v prípade neexistencie zmluvného vzťahu medzi stranami sporu. Nakoľko žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie (ako aj v podanom odvolaní) vzniesol pochybnosti ohľadom existencie, resp. platnosti právneho vzťahu medzi stranami sporu a súd prvej inštancie sa s týmto podstatným argumentom nevysporiadal, závery súdu prvej inštancie o neprijateľnosti jednotlivých zmluvných podmienok sú predčasné.

9. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie, aby zaujal stanovisko k podstatnej argumentácii žalovaného, teda preskúmal samotnú existenciu vzťahu medzi stranami sporu, resp. vysporiadal sa možnosťou určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok pri prípadne neexistujúcom zmluvnom vzťahu a to s ohľadom na charakter zmluvy, resp. okolnosti daného prípadu.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

11. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 04.12.2009 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300026577.

12. V zmysle bodu 5 Zmluvy - Údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, dlžník žiada veriteľa o poskytnutie úveru 730,27 eur pri splatnosti úveru v počte 30 splátok a mesačnej splátke 44,65 eura. Zmluvná odmena 609,11 eura. Predpokladaná RPMN za úver je 68,92%, ročná úroková

sadzba 68,92% a priemerná RPMN 48,92%. Poskytnutá čiastka revolvingu 361,65 eura, zmluvná odmena 441,98 eura, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 58,75%, ročná úroková sadzba 67,58%.

13. V bode 6 Zmluvy - Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, korešpondujú s údajmi v bode 5 Zmluvy - Údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu okrem RPMN za úver, kde je uvedené 66,23% (bod 5 Zmluvy 68,92%) a RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 55,43% (bod 5 Zmluvy 58,75%).

14. Podľa bodu 7. zmluvy: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať.“

15. Podľa článku 5. Zmluvná odmena, v bode 5.1. a 5.2. Zmluvných dojednaniach Zmluvy: „Za poskytnutie úveru sa Dlžník zaväzuje zaplatiť Veriteľovi zmluvnú odmenu. Zmluvná odmena bude Dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2., ods. 2.2. tejto Zmluvy o RÚ a je splatná v mesačných splátkach spolu s istinou úveru podľa splátkového kalendára uvedeného v bode 6. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámeného Dlžníkovi v oznámení podľa čl. 2. ods. 2.2. tejto Zmluvy o RÚ. „Za poskytnutie každého revolvingu sa Dlžník zaväzuje zaplatiť Veriteľovi zmluvnú odmenu. Zmluvná odmena bude Dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2., ods. 2.2. tejto Zmluvy o RÚ a je splatná v mesačných splátkach spolu s istinou úveru podľa splátkového kalendára uvedeného v bode 6. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámeného Dlžníkovi podľa ods. 4.6. tejto Zmluvy o RÚ.“

16. Podľa článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, v bode 8.2. Zmluvných dojednaniach Zmluvy: „Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 sa zaväzujú pri úhrade splátky alebo iného záväzku podľa tejto Zmluvy o RÚ uvádzať ako variabilný symbol číslo tejto Zmluvy o RÚ. V prípade, že tento variabilný symbol nebude uvedený, resp. bude uvedený nesprávne, čiastka sa považuje za uhradenú nie pripísaním na účet Veriteľa, ale až okamžikom, kedy dôjde k jej identifikácii zo strany Veriteľa.“

17. Podľa článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, v bode 8.7. Zmluvných dojednaniach Zmluvy: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 uzatvorením tejto Zmluvy o RÚ prehlasuje v súlade s ustanovením § 401 Zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, že predlžuje premlčaciu dobu akýchkoľvek práv, ktoré vznikli 10 Veriteľovi z tejto Zmluvy o RÚ na dobu 10 rokov od okamžiku, keď začne táto doba plynúť.“

18. Podľa článku 14. Sankcie v Zmluvných dojednaniach Zmluvy: Bod 14.1. „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti o viac ako: a) 15 (pätnásť) dní po termíne splatnosti je Veriteľ oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 8% z výšky dlžnej splátky, a ďalej b) 30 (tridsať) dní po termíne splatnosti je Veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v čl. 14, ods. 14.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ úhradu zmluvnej pokuty vo výške 13% z výšky dlžnej splátky.“ Bod 14.2. „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou záväzkov, ktoré sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ okamžite splatnými je Veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v ods. 14.1. úhradu zmluvnej pokuty vo výške 30 % zo sumy nesplatených splátok.“ Bod 14.4. „V prípade, že Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) neuhradí všetky svoje peňažné záväzky podľa tejto Zmluvy o RÚ v lehote do 30 (tridsiatich) dní od dňa, kedy sa podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ stali okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) je Veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v ods. 14.1. a 14.2. zmluvnú pokutu vo výške 0,20% zo sumy nesplatených splátok za každý deň omeškania.“

19. Podľa článku 16. Súhlas so spracovaním osobných údajov, v bode 16.6. Zmluvných dojednaniach Zmluvy: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 dávajú Veriteľovi súhlas podľa ods. 16.1., 16.2., 16.3., 16.4. a 16.5. na dobu od podpísania tejto Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere, počas platnosti tejto Zmluvy o RÚ ako aj na dobu 10 rokov po skončení zmluvného vzťahu podľa tejto Zmluvy o RÚ. V rovnakom rozsahu udeľujú súhlas aj v prípade zamietnutia Žiadosti o poskytnutie

11 revolvingového úveru, a to na dobu 10 rokov odo dňa jej podpísania Dižníkom, Spoludlžníkom1, Spoludlžníkom 2.“

20. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

21. Podľa § 52 ods. 1,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom čase uzavretia Zmluvy (ďalej len ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods.1,5 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

23. Podľa 53 ods.4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

24. Podľa § 53a Občianskeho zákonníka Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným

spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

25. Podľa § 100 ods. 1, 2, 3 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

26. Uzavretú zmluvu súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalovaný ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalobcovi ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z formy a obsahu zmluvy, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už pripravený a dopisoval do nich iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobcu, ktorý obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť, ani neovplyvnil. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

27. Po zrušení rozsudku predmetom konania zostalo posúdenie zmluvných podmienok v zmluve o revolvingovom úvere č. 8300026577, zo dňa 08.12.2009, v bode 7., v článku 5. Zmluvná odmena, v bode 5.1. a 5.2., v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, v bode 8.2., v bode 8.7., v článku 14. Sankcie, v článku 16. Súhlas so spracovaním osobných údajov, v bode 16.6..

28. Súd v zmysle pokynu odvolacieho súdu sa zaoberal existenciou vzťahu medzi stranami sporu, resp. s možnosťou určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok pri prípadne neexistujúcom zmluvnom vzťahu a to vzhľadom na konania vedené pod sp. zn. 15C/319/2014 a sp. zn. 8C/75/2016.

29. Pokiaľ ide o konanie 15C/319/2014 tak v predmetnom konaní bola žaloba žalobcu (žalovaného v tomto konaní) o zaplatenie sumy 711,08 eura titulom zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300026577 zamietnutá. V konaní 8C/75/2016 si žalobca uplatnil nárok na primerané finančné zadostučinenie vo výške 711,08 eura.

30. Súd sa v prvom rade zaoberal, či medzi stranami bola platne uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žiadosťou o poskytnutie revolvingového veriteľ uzatvoril so žalobcom ako dlžníkom zmluvu o úvere, kde sa dohodli na úvere vo výške 730,27 eura. Napriek tomu, že bod 5. údaje o požadovanom revolvingovom úvere obsahuje iný údaj o RPMN ako bod 6. údaje o schválenom revolvingovom úvere, uvedené nespôsobuje neplatnosť celej zmluvy ako celok, ale iba absenciu tejto povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

31. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov č.k. 22CoCsp/36/2022-192 zo dňa 29.11.2022: „Odvolací súd sa taktiež stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o absencii uvedenia samotnej výšky RPMN na zmluve podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona. Chýba písomná dohoda ako zmluvný konsenzus oboch strán pri údajoch o RPMN vzhľadom na kontraktálny proces vyplývajúci z § 43a Občianskeho zákonníka. Zo zmluvy tiež vyplýva, že výška RPMN bola iná v návrhu na uzatvorenie zmluvy zo strany žalobcu a iná v akceptácii žalovaného. Je pritom bezvýznamné, že ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnú, keďže rozhodujúci je záver o tom, či vznikla platná dohoda o RPMN v písomnej forme. S poukazom na § 44 ods.2 veta prvá Občianskeho zákonníka totiž v dôsledku tejto zmeny RPMN je potrebné vyjadrenie žalovaného považovať za nový návrh zmluvy, ktorý by však žalobca musel písomne akceptovať, k čomu však nepochybne nedošlo. Neplatné dojednanie RPMN písomnou formou preto spôsobuje absenciu tejto povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.“

32. K obdobnému záveru došiel aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí č.k. 12CoCsp/26/2022 - 350 zo dňa 20.09.2022: „Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 44 ods. 1 a 2

Občianskeho zákonníka a konštatuje, že súd prvej inštancie správne ustálil, že žalobkyni bol predstretý nový návrh na uzatvorenie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a to bez toho, aby žalobkyňou došlo k prijatiu tohto nového návrhu. Ak žalovaný mal v úmysle poskytnúť žalobkyni úver na základe podmienok iných ako boli uvedené v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky. Nemohlo sa to udiť iba formou vyplnenia údajov článku 6 zmluvy označené ako údaje o schválenom revolvingovom úvere. Ak teda zmluva neobsahuje údaj o RPMN ako jeden z obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, potom možno správne konštatovať jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť“.

33. Tieto závery citované v rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove je možné aplikovať v celom rozsahu aj na túto súdnu vec, pričom chýbajúca dohoda o RPMN nespôsobuje neplatnosť zmluvy ako celok. Ani prípadný rozpor úroku s dobrými mravmi nespôsobuje neplatnosť celej zmluvy, ale iba zmluvy v časti úroku. Súd preto má za to, že zmluva medzi stranami bola platne uzatvorená.

34. Pokiaľ ide o predbežné posúdenie zmluvy ako absolútne neplatnej v konaní 15C/319/2014 a to v odôvodnení rozsudku tak k tomu súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/115/2016 „Prejudiciálna otázka a jej posúdenie nesmie byť nikdy poňaté do výroku súdneho rozhodnutia. Výrok súdneho rozhodnutia je jedinou časťou rozsudku, ktorá nadobúda právoplatnosť. Inak povedané prejudiciálny účinok právoplatnosti skoršieho rozsudku v novom (ďalšom) občianskom súdnom konaní s neidentickým predmetom konania (inak by tu bola prekážka rei iudicatae) je pre súd záväzný, ak právoplatným rozsudkom už bolo o danej otázke rozhodnuté. Aby však takéto posúdenie bolo záväzné, otázka, ktorá je predbežnou otázkou v novom ďalšom konaní, musela byť v predchádzajúcom súdnom konaní právoplatne skončenom priamym predmetom sporu a musela byť posúdená vo výroku rozsudku. Právne posúdenie predbežnej otázky v odôvodnení rozhodnutia nemôže predurčovať hmotnoprávny stav pre rozhodnutie, ktoré ešte súdom nebolo vydané, pretože by tým dochádzalo k obmedzeniu subjektívneho hmotného práva žalobcu a jeho výkonu. Súd je teda viazaný iba výrokom rozsudku, nie jeho odôvodnením. Pre súd je záväzné posúdenie predbežnej otázky uskutočnené v inom konaní medzi totožnými účastníkmi, ak ide o otázku riešenú vo výroku rozhodnutia, t. j. otázku, ktorá bola predmetom konania, pričom riešenie ostatných otázok, s ktorými sa súd musel v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať, nie je pre súd v inej veci záväzné“.

35. Súd ďalej má za to, že ani zánik právneho vzťahu s poukazom na konanie 15C/319/2014, v ktorom súd žalobu o plnenie zamietol a následne konanie 8C/75/2016 o primerané finančné zadostučinenie, nemá právny význam na možnosť žalobcu domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. K tomu súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to rozsudok sp. zn. 6Cdo 127/2017 zo dňa 30.01.2019, v zmysle ktorého cit.: „Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“).“

36. Následne súd skúmal napádané zmluvné podmienky.

37. Zmluvnú podmienku uvedenú v bode 7. Zmluvy súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka, keďže má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre

spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práva na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Je neprijateľné, aby bolo na spotrebiteľa zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si povinností veriteľa zo zákona. Uvedenú zmluvnú podmienku možno zahrnúť do tzv. čierneho zoznamu neprijateľných podmienok demonštratívne vymenovaných v § 53 od. 4 Občianskeho zákonníka a to pod podmienku uvedenú pod písm. l/. V zmysle tohto ustanovenia za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukládajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana.

38. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku v článku 5. Zmluvná odmena, v bode 5.1. a 5.2. tak súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 22.04.2021, sp. zn. 19Csp/60/2019, ktorý uviedol: „Zmluvná podmienka o tom, že za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu., s tým, že zmluvná odmena bude dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2, ods. 2.2. týchto Zmluvných dojednaní a je splatná ku dňu poskytnutia úveru.“, je rovnako neurčitá a nekonkrétna a nebola individuálne dohodnutá, zmluvná odmena predsa nemôže ohľadom dôvodu a výšky poukazovať na iné zmluvné dojednania, pretože spôsobuje reťazenie a z tohto vyplývajúcu nezrozumiteľnosť zmluvných dojednaní, a preto je neprípustná., s tým, že ani neslúži nijako zmluvnému vzťahu tak, aby bola dôvodná aj pre spotrebiteľa, preto nemôže byť inak, než neprijateľná a tým neplatná., to isté platí aj o zmluvnej podmienke o tom, že za poskytnutie každého revolvingu sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu s tým, že zmluvná odmena bude dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2, ods. 2.2. týchto Zmluvných dojednaní a je splatná ku dňu poskytnutia úveru.“ Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 28.02.2022, sp. zn. 18CoCsp/27/2021 uviedol: Súd rovnako správne vyhodnotil, že zmluvná podmienka, ktorej obsahom je oprávnenie žalovaného zmluvnú odmenu dlžníkovi oznámiť v oznámení podľa čl. 2 ods. 2.2. týchto zmluvných dojednaní a je splatná ku dňu poskytnutia úveru (čl. 5 bod 5.2. druhá veta) a zmluvná podmienka, ktorej obsahom je oprávnenie žalovaného „za poskytnutie každého revolvingu zaviazat' dlžníka zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu podľa čl. 2 ods. 2.2: týchto zmluvných dojednaní a je splatná ku dňu poskytnutia každého revolvingu“ (čl.5 bod 5.3.) je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Pri uvedených ustanoveniach neprijateľnosť spočíva v tom, že spotrebiteľ v čase, keď podpisuje žiadosť o poskytnutie úveru, nepozná ďalšie plnenie, ktoré od neho veriteľ požaduje ako odmenu za poskytnutie úveru, čo predstavuje ďalší náklad, ktorý je povinný znášať a ktorý, pokiaľ by o ňom spotrebiteľ vedel vopred, môže významným spôsobom ovplyvniť jeho rozhodnutie vstúpiť do zmluvného vzťahu. Uvedené ustanovenia spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Súd sa s uvedením odôvodneniami stotožňuje. Navyše predmetná zmluvná podmienka už bola vyhlásená právoplatne za neprijateľnú, a preto je žalovaný povinný zdržať sa jej použitia.

39. Pokiaľ ide o podmienku v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, v bode 8.2. tak súd má za to, že aj táto podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže týmto ustanovením veriteľ svojvoľne neuznáva splátku úveru, hoci dlžník splátku riadne uhradil. Takouto podmienkou by sa spotrebiteľ aj napriek riadne uhradenej splátke, dostal do omeškania, čo je nepochybne v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný disponuje dostatočnými technickými prostriedkami, aby aj v prípade splátky, ktorá neobsahuje variabilný symbol, alebo obsahuje nesprávny variabilný symbol, túto priradil k správnej zmluve.

40. Podľa článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžník 1, Spoludlžníka 2, bod 8.7., žalobca ako zákazník mal vyhlásiť, že predlžuje premlčaniu dobu na dobu 10.rokov. Je nepochybne, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, je súčasťou zmluvných dojednaní, ktoré žalobca žiadnym spôsobom nemohol ovplyvniť a je v zásadnom rozpore s kogentnou úpravou premlčania podľa Občianskeho zákonníka, pričom žalobcovi ako spotrebiteľovi sa nepochybne zhoršuje jeho postavenie, a preto táto podmienka podľa názoru súdu spôsobuje hrubú nerovnováhu práv a povinností strán v neprospech spotrebiteľa. Nakoniec ani žalovaný nespochybnil, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd poukazuje aj na to, že predmetná zmluvná podmienka už bola vyhlásená právoplatne za neprijateľnú a to napríklad rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 4. februára 2019, sp. zn. 20Csp/192/2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 03.12.2019, sp. zn. 12Co/85/2019.

41. Žalobca sa žalobou tiež domáhal, aby súd určil za neprijateľnú zmluvnú podmienku dohodnutú v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere v čl. 14. Sankcie, v bode. 14.1., 14.2. a 14.5. Pri posudzovaní, či sa v rámci spotrebiteľskej zmluvy nejedná o neprijateľnú podmienku, je nevyhnutné vychádzať z toho, že ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všeobecnými formulárovými klauzulami, alebo ju odmietnuť. Z pozície ochrany spotrebiteľa na plnenia cieľom EÚ vo sfére vysokého záujmu na ochrane spotrebiteľa je potrebné takúto podmienku vyhlásiť za neplatnú. Zmluvnú pokutu v danom prípade nie je možné považovať za individuálne vyjednanú, pretože ako úverová zmluva, tak aj zmluvné podmienky sú typickými štandardnými formulárovými listinami, ktoré podliehajú súdnej kontrole. Dohodnutá zmluvná pokuta je preto podľa súčasnej súdnej praxe považovaná za neprijateľnú, lebo bola vopred zo strany žalovaného naformulovaná bez možnosti ovplyvnenia zo strany spotrebiteľa. Súd je preto toho názoru, že zmluvná podmienka v čl. 14. Sankcie, v bode. 14.1., 14.2. a 14.5 v zmluvných dojednaniach spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľná.

35.1. Súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.10.2020, sp. zn. 12Co/33/2020, ktorý k totožnej zmluvnej podmienke uviedol: „Vo vzťahu k napadnutému výroku III. odvolací súd uvádza, že ani v tomto prípade neobstoja odvolacie námietky žalovaného o primeranosti zmluvnej pokuty, ktorá bola dojednaná vo výške 0,065% denne z dlžnej sumy (t.j. 23,725% ročne), pretože aj v tomto prípade ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti záveru súdu prvej inštancie dodáva, že uvedená zmluvná podmienka je navyše pomerne sofistikovane ukrytá do rozsiahlych a drobným písmom písaných zmluvných dojednaní, pričom Občiansky zákonník vyžaduje pre platné dojednanie o zmluvnej pokute (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka) písomnosť, teda osobitnú pozornosť zmluvných strán. Zo zaraďenia uvedeného ustanovenia o zmluvnej pokute do Zmluvných dojednaní vyplýva, že žalobkyňa ako spotrebiteľka nemohla mať vedomosť a nemohla ani predpokladať, že súčasťou Zmluvných dojednaní k zmluve budú aj ustanovenia o zmluvnej pokute, pretože zmluvné dojednania či všeobecné zmluvné podmienky vo všeobecnosti slúžia na úpravu dojednaní najmä technického charakteru. Z uvedeného dôvodu by preto tieto podmienky nemali slúžiť na to, aby boli do nich v často zložito a neprehľadnej formulovanej podobe zakomponované a ukryté dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých dodávateľ predpokladá, že uniknú pozornosti spotrebiteľa. V prípade, ak aj tak dodávateľ koná, možno konštatovať, že sa v právnom vzťahu nespráva poctivo, a preto potom takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. Odvolací súd poukazuje na to, že súdna prax dospela k tomu, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže byť zmluvná pokula dojednaná len v tej časti zmluvy, na ktorú spotrebiteľ pripojuje svoj podpis. Navyše, ak podľa názoru odvolacieho súdu výška zmluvnej pokuty 23,725% ročne je neprimerane vysoká po zohľadnení úrokov z omeškania a ostatných nákladov, ktoré bola tiež žalobkyňa ako spotrebiteľ povinná platiť. Z uvedených dôvodov preto nemožno prisvedčiť odvolacej argumentácii žalovaného ohľadom primeranosti zmluvnej pokuty vo vzťahu k tomu, že táto nepresiahla výšku trojnásobku úrokovej sadzby úroku z omeškania“. Prvoinštančný súd sa s týmito dôvodmi v celom rozsahu stotožňuje. Vzhľadom na prepojenosť bodov 14.1, 14.2. a 14.5 súd vyhlásil všetky tieto body za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

35.2. Súd ďalej poukazuje na to, že uvedené podmienky boli viac krát právoplatne vyhlásené za neprijateľné (napr. rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 03.12.2021, sp. zn. 20Csp/35/2021), a preto má žalovaný v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť zdržať sa používania takejto neprijateľnej podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Pokiaľ žalovaný takúto povinnosť nerešpektuje, čo nakoniec vyplýva aj z vyjadrenia k žalobe, súdu neostáva iná možnosť ako opätovne vyhlásiť zmluvnú podmienku za neprijateľnú. Iný postoj súdu by znamenal akceptovanie protiprávneho stavu.

42. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku v článku 16. Súhlas so spracovaním osobných údajov, v bode 16.6. tak súd dospel k záveru, že táto podmienka je neprijateľná. Za neprijateľnú súd považoval, že v zmysle spornej podmienky spotrebiteľ udeľuje súhlas na nakladanie s osobnými údajmi nielen v prípade ak zmluva vznikne, ale aj za stavu ak nedôjde k uzavretiu zmluvy. Neexistuje žiaden dôvod, pre ktorý by súhlas mal platiť aj v prípade, že zmluvný vzťah nevznikne. Navyše sa súdu javí, že doba 10 rokov od doručenia návrhu, je neprimeraná, zasahuje do osobných práv žalobcu. Osobné údaje by mali byť spracované iba na nevyhnutnú dobu, čo sa v danom prípade nestalo. Súd má za to, že doba 10 rokov nie je možné hodnotiť ako primeranú dobu na uchovávanie osobných údajov. Takáto

zmluvná podmienka preto spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, žalobcu, ktorému v snahe získať úver nezostávalo nič iné, len predtlač zmluvy, ktorej súčasťou je aj táto zmluvná podmienka, podpísať.

43. Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k určeniu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Túto námietku súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Ako vyplýva z ust. § 100 ods. 2 OZ, premlčujú sa len majetkové práva, právo na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky rozhodne nemožno považovať za právo majetkové. Neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná zo zákona (§ 53 ods. 4 OZ v znení účinnom od 1. 4. 2004) a teda spotrebiteľ nemusí uplatňovať toto právo na súde, pretože súd je povinný o nej rozhodnúť ex off. Tak, ako nepodlieha premlčaniu určenie absolútnej neplatnosti právneho úkonu, tak nepodlieha premlčaniu ani určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

44. Súd sa zaoberal aj tým, či sa nejednalo prekážku rozsúdenej veci (res iudicata). Táto nastáva vtedy ak sa má v novom konaní prejednávať tá istá (totožná) vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa nové konanie týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie. Teda či ten, ktorý bol v skoršom konaní žalobcom je žalobcom aj v novom konaní, alebo má postavenie žalovaného a naopak. Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený. Teda vyplýva z rovnakého skutku. Konanie sa týka tých istých osôb v prípade ak v novom konaní vystupujú právny nástupcovia pôvodných sporových strán či už z dôvodu singulárnej alebo univerzálnej sukcesie. Pre posúdenie či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej nie je významné ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej teda skutok bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, respektíve inak. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/120/2009.

45. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci nie je daná v prípade, ak v novom konaní ide o ten istý právny vzťah medzi tými istými účastníkmi a však novo uplatnený nárok sa opiera o iné skutočnosti, ktoré tu neboli v čase pôvodného rozhodnutia. Uvedené vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo/42/2008.

46. Súd poukazuje na vec, kde Krajský súd v Prešove sp. zn. 3Co/105/2019 zrušil uznesenie prvostupňového súdu, ktorým tento zastavil konanie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd uviedol: „Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci je podstatné, že platobný rozkaz v predchádzajúcej veci nezakladá prekážku „res iudicata“ pretože nie je daná totožnosť predmetu konania a to z dôvodu, že v tejto veci uplatnený nárok samotným žalobcom nevyplyva z rovnakých skutkových tvrdení. V predchádzajúcom konaní skutkovým tvrdením žalobcu bolo, že došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy a žalovaný po zosplatnení zaplatil len 124,28 Eura preto dlh predstavuje 3 960,47 Eura. V tomto (novom) konaní vedenom pod sp.zn. 20Csp/172/2018 je skutkovým tvrdením žalobcu, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a zmluvná pokuta v danom prípade nebola individuálne dojednaná, pričom bola súčasťou žalovaným vopred pripravených úverových zmluvných podmienok, ktorých obsah žalobca nijako nemohol ovplyvniť, keď chcel úver získať. Odvolací súd v tejto veci poukazuje nie len na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Cdo/120/2009 zo dňa 13.10.2009, ale aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/281/2016 zo dňa 30.01.2018.“ Súd teda konštatuje, že sa nejedná o prekážku rozsúdenej veci. V konaní 15C/319/2014 sa súd ani nezaoberal neprijateľnosťou zmluvných podmienok, keďže žalobu zamietol z dôvodu toho, že celú poskytnutú sumu žalovaný uhradil.

47. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods.2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca bol úspešný v časti určenia 9 zmluvných podmienok za neprijateľné, teda v rozsahu 90% a žalovaný vo zvyšných 10%. Úspech žalobcu, ktorý prevyšuje úspech žalovaného je preto 80%. Nakoľko súd nezistil žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by náhradu trov konania nepriznal, priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80%. O výške náhrady trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a každá zo strán dostala jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).